

Matic Di Batista

## PRESEDNIŠKE NOVIČKE

Leto 2020 se je začelo uspešno – zaključili smo ekspedicijo na Kaninu, ki je s svojimi odkritji že zanimala ideje za prihodnje raziskave. Kar je sledilo po prvih dveh mesecih, je verjetno vzbudilo dvome o življenju v letu 2020 nasploh, kaj šele o jamarskih raziskavah, taborih in vsem, kar nas vleče pod zemljo. Plani so bili veliki. V tem letu smo namreč praznovali tudi 110-letnico društva. Na srečo je iznajdljivost članic in članov velika. Tako nam je uspelo plane prilagoditi ter popestriti mučne mesece pred poletjem. Potem je sledil time-out. Rojstni dan smo proslavili najprej z razstavo na MOP-u, kasneje pa še na veteranski. Ne znam se odločiti ali je vzdušju na veteranski

botrovala želja po ponovnem druženju ali kaj drugega, vsekakor je bilo zelo Člansko in cel dogodek lahko označimo za enega najboljših do sedaj. Kulinarični presežki (torta, domače ferajnovsko pivo, vino ter druge dobrote kolektiva ferajnovskih žena) so naredili odlično podlago za super kronološko predstavitev dosežkov zadnjih 110 let, da o tekmovanju na BajsiTlačnici 2.0 sploh ne izgubljam besed. Člani ste zares presegli vsa pričakovanja. Lepo je bilo.

Time-out se je nadaljeval vse do jeseni. Tako smo uspeli izvesti raziskave na svojih vrtičkih, organizirale so se eno- in tudi večdnevne akcije vse od matičnega krasa, kjer se ekipa krepi iz leta v leto, pa do visokogorskega. Nov presežek se je zgodil na začetku avgusta. Letošnji poletni tabor na Kaninu je trajal kar 17 dni. Članice in člani so že pred začetkom rednega tabora postavili standarde. Uspešni so bili tako v naših najglobljih jamah kot tudi na terenu. Na redni del tabora smo ostali prišli podžgani z zgodbami z gore, ki so govorile o novi perspektivni jami, ki se nahaja prav ob taboru. Do konca tabora so se zgodbe potrdile za več kot resnične. Vse to je botrovalo veselemu zaključku, spet enemu boljših, na zadnji večer in dan zatem ob Soči.

Poletje se je počasi prevesilo v jesen, akcije so se nadaljevale. Organizirali smo čistilno akcijo (tokrat kar v vodnjaku), izobraževanje in pridno nadaljevali z raziskavami na vrtičkih. Potem so se razmere spet zaostrele. Članstvo je bilo primorano zamenjati ferajnovske prostore za digitalne sestankovalnice, kjer smo poročali o raziskavah v svojih regijah, kasneje v občinah. A to ni ubilo članskega duha. Vsak četrtek je na mailing listo priletelo sporočilo s povezavo do sestan-

ka, ki nikoli ni sameval. Poročila so včasih celo pridobila na kvaliteti, saj smo si lahko ogledali sveže slike, ki so popestrile zgodbe s terena.

Na medmrežje so se prestavile tudi druge dejavnosti. Z rednimi predavanji smo nadaljevali in prejeli zelo dober odziv tudi izven društva. Moram priznati, da sem bil presenečen nad izvedbo ter vsebinami, ki smo jih pretočili v medmrežje, saj so se tako organizatorji kot predavatelji izjemno hitro prilagodili in osvojili nove tehnologije in načine ter sproducirali izjemne predstavitve.

Leto je poleg težav z novim virusom in s tem povezanih sprememb v načinu življenja prineslo tudi druge nevšečnosti, ki se tako ali drugače tičejo društva ter narave, ki jo želimo ohranjati takšno, kot je, tudi za prihodnje generacije. Aktivno smo sodelovali pri opozarjanju na nepravilnosti, ki so jih nekateri poskusili izvesti pod senco situacije. Veliko delo je bilo opravljenega in čeprav je morda na koncu zmagala volja kapitala, imamo lahko čisto vest, da smo se potrudili in opozorili na napake, za katere bomo v prihodnosti plačali veliko ceno.

Če na koncu povzamem, je bilo leto 2020 zelo čudno leto. Predvsem zato, ker smo ves čas plavali med stanjem, ko je vse normalno, ter stanjem, ki je daleč od tega. Vseeno pa smo zelo dobro krmarili ter poskrbeli, da je članski duh ostal in se pri marsikomu morda še okrepil. Društvo in društveni duh je lahko v trenutkih, ki jih je bilo v lanskem letu polno, bilka, ki se je marsikdo oprime, da mu pomaga skozi čas, ko vse izgleda črno. Lahko pomaga, da spregledamo, da nas na koncu rova čaka luč, prehod na površje, kjer je pivo vedno boljše, hrana okusnejša, zgodbe in sreča pa postanejo slajše šele, ko jih delimo. |



Precednik ma vas rad. Foto: Jure Bevc

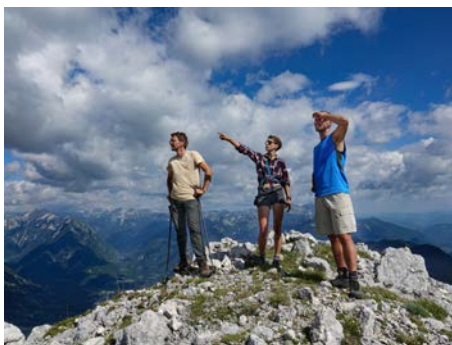


Foto: Jaka Flis in Cyril Mayaud

